

Beckót lehet szeretni

2009 június 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt idők, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot egy kicsit másképpen.

Beckó várában egyszer jártam, ám naponta látom. Nem ezen a fényképen, hanem a valóságban. Sőt még enni is adok neki, mivel Beckó a kutyánk neve. Természetesen erről a helységről és a várról kapta a nevét, ahová

Mednyánszky László kedvéért utaztam el. A festő a vár alatti kastélyban született 1852-ben, s ez a különös hangulatú várrom valaha az őseié volt. Ezek közül való az a Mednyánszky Alajos, aki mint néprajzi, történeti író vált ismertté. A magyar mondákat, legendákat feldolgozó, németül írt könyve a XVIII. századi magyar költészet tárháza volt. E könyvekből vette témáját Kisfaludy Károly, Kisfaludytól Mikszáth, s tőle pedig mi a Beckó várának regéjét.

„E rege szerint két holló röpköd szüntelenül az omladék fölött. E két holló Stibor és gonosz neje, Dobrochna, akik arra vannak átkozva, hogy őrizzék a várat, míg egészen egyetlené nem lesz a föld színével.”

Stibor, a vajda – tudjuk a történelemből – Zsigmond idejében élt, s kegyetlenkedéséről volt híres. Okos bolondját hívták Beckónak, akinek a kívánságára építtette fel közmunkával egy magas szikla tetejére ezt a várat. De amikor elkészült, úgy megtetszett a vajdának, hogy cserét ajánlott fel: – Nem bánom – volt a válasz –, cserélek egy föltétel alatt: legyen a vár a tied, de viselje az én nevemet. Ez a vár meséje. Így lett halhatatlan Beckó. De a mesének folytatása is van, mely szomorú véget szán Stibornak. „Annak a kegyetlen embernek, aki fia lakodalmán egyik szolgájára úgy megdühödött, hogy ledobatta a szörnyű mélységbe, ugyanígy kellett pusztulnia: az alvó vajda szemét ugyanis egy kígyó kimarta, aki nagy fájdalommal – világtalanul – rohant, míg ő is a nagy mélységbe zuhant.”

A vár ma romos, hisz az utódok már réges-rég kihaltak, és senki sem lakta. De még ma is mutatják Stibor vajda fényességét „a kőbe vésett Stibor-címerek és művészi faragványok. Sőt a festők ecsetjét is igénybe vette a hatalmas vajda. Az ivóterem dűledék falain még most is jól ki lehet venni két képet, egy táncoló medvét a vezetékével s egy oroszlánnyal vívó lovagot.”

S hogy mi van Beckó kutyánkkal? Köszönöm, megvan.

Móser Zoltán, mno.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD

A trianoni gyalástról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló